T. 19376

சந்மார்க்க போதினி.

(எட்டாம் பாகம்.)

ஹைஸ்கல் ஐந்தாவது வகுப்புக்கு ஏற்றது.

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறமுக நாவலர் வித்தியா நுபாலன அச்சகம் செள் கோ. விலே அணு 2. சந்மார்க்க போதினி.

(எட்டாம் பாகம்.)

ஹைஸ் கூல் ஐந்தாவது வகுப்புக்கு ஏற்றது.

ஸ்ரீல ஸ்ரீ. ஆறு முகநாவலரவர்கள் வித்தியாஙபாலனயந்திரசா ஃபில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1953.

വി അ എത്ത 2.

முகவுரை.

கல்வியால் மனிதர் பூரண பலின அடைவதாளுல் அக் கல்வி ஈசுர ஞானத்தையும் பத்தியையும் பிறப்பிக்கவும் வளர்க்கவும் தக்கதாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது உல கெங்கும் பெரும்பான்மை கற்றேருடைய அபிப்பிராய மாகத் திகழ்கின்றது. ஒரே சமய உணர்ச்சியுள்ள மாணவர் ஒருங்கு சேர்க்த கற்கும் வித்தியாசாஃகளிலே சமயக் கல்வியை விரும்பியவண்ணம் அமைப்பது இலகு. ஆயினும் இந்நாட்டிலே பல்வேறு சமயத்தினராகிய மாணவர் கற்கும். வித்தியாசாஃகளிலே ஒவ்வொரு சமயத்தவர்க்கும் அவரவ ருக்கேற்ற சமயக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்வ அ இலகு வன்று. ஆதனிஞல் சமயக் கல்வியை ஊட்ட இயலாத கிஃயில், எல்லாச் சமயத்தவரும் அங்கோரிக்கக்கூடிய சந்மார்க்க போதணக் \ கல்வியையாயினும் இவ்வித் திய்ர சாஃகளில் ஊட்டுதல் பொதுவாய், சமூகவாழ்க்கைக்கு ஓாளவிற்கு நற்பயணே அளிக்குமென்ற அபிப்பிராயத்தைப் பெரியோர் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களென நம்புகிறேன். தமிழிலே நீதி நூல்கள் மலிக்து பொலிக்கிருக்கபோ திலும், தற்கால அரசினர் கல்வித்திட்ட முறைக்கேற்ப, மாணவ ருடைய வயதுக்கும் வகுப்புக்கும் அறிவுத்தகைமைக்கும் ஏற்றவாறு அவைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கவில்லே. ஆகலினுல் கீதிநூல்திரளில் கிலவற்றை ஆராய்ர்து, சாதி, சமய, தருக்க சம்பர்தமான பாகங்களே விலக்கி வகுப்பு வளர்ச் சிக்கு ஏற்றவாறு தேர்க்து வகுப்புமுறையில் தொகுத்துப் பாசரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆராயப்பட்ட நூல்களாவன:— நீல ஸ்ரீ ஆறமுகளவல ரவர்களால் செய்யப்பட்ட பாலபாடம் இரண்டாம் புத்தக மும், அவராலே உரை செய்யப்பட்ட ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், வாக்குண்டாம், கல்வழி, நன்னெறி, முதலிய நூல்களிலமைக்கப்பட்டிருக்குர் தாற்பரியங்களும், இன்னும் காலடியார், நீதிவெண்பா, நீதிதெறிவிளக்கம், திரிகடுகம், நான் மணிக்கடிகை, சிறபஞ்சமூலம், திருக்குறள் முதலிய நூல் களில் சில பாகங்களுமாம். இவைகளேச் சேர்க்கவும் தொகுக்கவும் இவ்வித்தியாசாலேயில் கடமையாற்றும் சில தமிழ்ப்பண்டிதர் செய்த உதவிக்கு நன்கு நன்றி பாராட்டு கண்டேறன்.

இப்பிரசுரங்கள் ஒவ்வொரு வகுப்புக்குத் தேவையான அளவில் தனிப்பாகங்களாகவும் எல்லாப் பாகங்களுஞ்சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட ஒரே புத்தகமாகவும் இவ்வித்தியா சாஃயிலும், சென்ன தங்கசாஃவீ தி 300-கெம்பர், புத்தக சாஃயிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தனிப் பாகம் விலே அணு 2. முழுத்தொகுதி ரூபாய் ஒன்று.

சிதம்பரம். காவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலே. கந்தனணு சித்திரையீ.

G. சுப்பிரமணியம். தரும்பரிபாலகர்.

சந்மார்க்க போதினி.

எட்டாம் பாகம்.

அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும் புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்—உறுங்கவலோன் றற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லே சிற்றுயிர்க் குற்ற துணே.

இ - ள். தருமத்தையும் செல்வத்தையும் இன்பத்திணயும் முத்தியினேயும் கொடுத்து; ஊர்க்குப் புறத்தே குற்றமற்ற புகழையும் நிலே நிறுத்தி; வரக்கடவதாகிய கவீல ஒன்று வந்த விடத்தும் உதவிபுரியும்; கல்வியினு மேம் பட்டுச் (சிறந்த வேறு ஒன்று) இல்லே, சில வரழ்நாட்களேயுடைய (மக்கள்) உயிர்களுக்கு பொருந்திய துணேயாக,

முற்ற முணர்ந்தவ ரில்லே முழுவதூஉங் கற்றன மேன்ற களியற்க—சிற்றுளியாற் கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய் கொல்லுலேக் கூடத்தி இல்..

இ - ள். எல்லாவற்றையும் நன்கு கற் றறிந்தவர்கள் இலர்; (ஆதலால்) யாவற்றையும் (யாம்) கற்றுவிட்டோம் என்று கருதி, செருக்கு அடைதலே ஒழிக; (ஏனெனில்), சிறு உருவின தான கல்லுளியினுல் பெரிய மலேகளும் உடை டட்டுவிடும்; (ஆணல் அம்ப®களோ) கனமான காதணிகளேயுடையவளே! கொல்லனுடைய உலேக்களத்துள்ள (பேருருவினதாகிய) சம் மட்டியினுல் உடைபடா.

கற்ருர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லால் மற்ரு ரணிகலம் வேண்டாவாம்—முற்ற முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே அழகுக் கழகு செய்வார்.

இ - ள். கல்வியறிவுடையோர்க்கு (அக்) கல்வியிறைற்பெற்ற அறிவே, (அவரால் விரும் பப்படும்) ஆபரணமாம்; அதனே அன்றி பிறிது ஒர் ஆபரணமும் அவரால் வேண்டப் படுவதெல்லேயாம்; முழுவதும் பருத்தமணிக ளால் ஆகிய ஓர் ஆபரணத்திற்கு (மற்றுமோர்) ஆபரணம் வேண்டப்படுவதில்லே; யார்தாம் அழகினுக்கு அழகுசெய்யப்புகுவார்கள்? (ஒரு வருமிலர்)

வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும் பரிந்துசில கற்பான் நெடங்கல்—கருந்தனங் கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங் கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல்.

இ - ள். (நெடும்பகல்) உழைத்துழைத்து தாம் கற்றுணர்ந்த நூற் பொருள்களே, (பன் முறையும் பயின்று தெளித்து) பேணிக்கொள் ளாமல், மீண்டும் (விரும்பி) வருந்தி, வேறு சில நூல்களே கற்க புகுதல், பெரும்பொருள் கையினிடத்ததாயிருந்தும், (அதனேக்)கொண்டு சென்று எறிந்துவிட்டு, பன்முறையுங் கையிஞ லும் கருவியினை லும் அரித்தரித்துச் சேர்த் தஃப் போல, உடல் தளர்த்து, மீண்டும் பொரு எீட்டு தஃ பொக்கும்.

கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச் செல்வப் புதல்வனே யீர்ங்கவியாச் — சொல்வளம் மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மண்ணுறுத்துஞ் செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு.

இ-ள். தாம் கற்ற கல்வியறிவே கற்புள்ள மணயாட்டியராகவும், அம்மிணயாட்டியரால் (தாம்பெற்ற) அருமருந்தன்ன பிள்ளயே (தாமியற்றிய) இனிய செய்யுளாகவும், சொல் வன்மையே வளப்பந் தரும் செல்வப் பொரு ளாகவும் (இருப்பதோடு), பெருமை நிறைந்த பேரவை (யில் இடம்பெற் றமர்ந்து), அணி செய்விக்கும் தனிச் சிறப்பும் உளவாக அமைந்து கெடப்பது ஒருசிலர்க்கேயாம்.

தொடங்குங்காற் றுன்பமா யின்பம் பயக்கும் மடங்கோன் றறிவகற்றுங் கல்வி—நெடுங்காமம் முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய் பிற்பயக்கும் பிழை பெரிது.

இ - ள். கற்கப்புகுங்காலத் இலே துன்பம் விளப்ப (துபோல்வ)தாகி, (பின்னர்) இன் பத்தை விளக்கும் அறியாமையை நீக்கி, அறி வினேப் பெருகச் செய்யும் கல்வி; மிக்க காமமோ, தொடக்கத் தில் விளக்கின்ற சிறி து பொழுதே இருக்கு ந் தன்மையையுடைய இன்பத்தைக் காட்டி அம், தொழினலம் முற்றிய அணிகல அடையவளே! பின்னர் விளக்கின்ற (நெடுங் காலந்தங்கி வருத்துவதாகிய) துன்பம் பெரிய தாகும்.

கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படு—மில்லார் குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் ருமுந் தூவைணங்கித் தாழப் பெறின்.

இ - ள். கல்விச் செல்வம், பொருட்செல் வம் என்னம் இருசெல்வங்களும் (உண்மைச்) செல்வங்கள் என்றே (அறிவுடையோராற்) பாராட்டப்படும்; (எப்போதெனில்) (அவ்விரு செல்வங்களும்) தம்மிடம் இல்லாதார் (அவ் விரண்டையும் பெறுதலின்கண் தத்தமக்குள்ள) குறைபாடுகளே பெடுத்துச் சொல்லி, (இருவகைச் செல்வமும் படைத்த) தம்மெதிரில் நிற்றலே யோப்ப, (இரு செல்வங்களும் படைத்த) தாங்க ளும் தலேயால் வணங்கி பணிதலிய அமாமின்.

தன்ணே வியப்பிப்பான் pற்புகழ்த நீச்சுடர் நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்ருல்—தன்னே வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தீன்ப நயவாமை யன்றே நலம்.

இ - ன். தன்னே (பிறர்) நன்கு மதிக்கும் படி செய்யக்கருதி, (ஒருவன்) தன்னேத்தானே பெருமைப்படுத்திப் புகழ்ந்து கொள்ளுதல் விளக்கை தண்ணீரை வார்த்து எரியச் செய் தஃயொக்கும்; தன்னே (தானே) பெருமைப் படுத்திக் கூறிக்கொள்ளாமை அல்லவோ நன் மதிப்பாகும்; (வினேப்பயனுல் தனக்கு இன்பம் வந்துழி அந்த) இன்பத்தை (அனுபவியா நின்றே மனத்தான்) விரும்பாத நிலே அல் லவோ இன்பத்துள் இன்பமாகும்!

பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும் மறவாமே நோற்ப தொன்றுண்டு—பிறர்பிறர் சீரேல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல்.

இ - ள். மற்றவர்களால் நன்கு மதிக்கப் படுதலே விரும்பும் ஒருவன் எவ்விடத்தும் மறந்துவிடாமல் நோன்பைப்போல் இயற்றி வருவதாகிய ஒரு செயல் உள்ளது; (அஃதா வது) மற்றையோருடைய பெருமைகள் எல்லா வற்றையும் பாக்க எடுத்துக் கூறி, (அவர்களு டைய) குறைபாடுகளே மட்டும் அங்ஙனம் எடுத் துக்கூறு தலேத் தவிர்ந்து, எல்லோரிடத்திலும் பணிவை (வெளிப் படுத்துஞ்) சொற்களேயே சொல்லுதலாம்.

குமைகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயும்—அறவோர்க் கடிகளே தெய்வ மணவோர்க்குந் தெய்வம் இமேமுகப் பைம்பூ ணிறை.

இ - ள். நற்குடிப் பிறந்த (கற்புடை) நங்கைக்கு தெய்வமாவான் கணவனேயாம்; மக்களுக்கு (தெய்வமாவார்) அவர்களுடைய தந்தையும் தாயுமேயாம்; அறநிலே நிற்போர்க்கு, (அவர் தம்) ஞானகுருவே தெய்வமாவார்; யாவருக்கும் (ஒருபடித்தாக) தெய்வமாக விளங்குபவன் இலே போன்ற முக வடிவையுடைய பசிய பொன்ன லாகிய அணிகளேத் தரித்த அரசனேயாம்.

முன்னின் நெருவன் முகத்தினும் வாயினும் கன்னின் றருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின் றிழித்துரைக்குஞ் சான்நேரை யஞ்சியே தேவர் விழித்திமையா நின்ற நிலே.

இ - ள். ஒருவனுக்கு எதிரே நின்று முகத் திலைம் வாமினைம் கல்லும் உருகும்படி யாகக் கனிந்து பேசி அவனேக் காணைதவிடத்து இகழ்ந்து பேசும் சான்ரேரை யஞ்சியே தேவர் கள் விழித்தகண் இமையாமல் இருக்கின்முர் கள். [சான்ரேர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.]

ஓளியும் ஓளிசான்ற செய்கையுஞ் சான்ருேர் தெளிவுடையர் என்றுரைக்குந் தேசும்— களியென்னும் கட்டுரையாற் கோதப் படுமேல் இவையெல்லாம் எிட்டொழியும் வேருய் விரைந்து.

இ - ள். கள்ளுண்பவனிடம் புகழ் புகழு**க்** கே துவாகிய செய்கைகள் மற்றுமுள்ள தேச**வ்** கள் எல்லாம் நில்லாமற் போய்விடும்.

ஓதலும் ஓதீயுணர் தலும்சான் ரூரால் மேதை யெனப்படு மேன்மையும்—சூது பொருமென்னுஞ் சொல்லினுற் புல்லப் படுமேல் இருளா மொருங்கே யிவை.

இ - ள். சூதாடுபவனிடம், கல்வியும் கற்ற படி ஒழுகலும் அறிவுடையோரால் புகழப்படும் சொல்லும் நிற்கமாட்டா. [மேதை - அறி வுடையோன்.]

தனக்குத் தகவல்ல செய்தாங்கோர் ஆற்றல் உணற்கு விரும்புங் குடரை—வனப்புற ஆம்பற் ருள்வாட லேபோல வகத்தடக்கித் தேம்பத்தாங் கொள்வ தறிவு.

இ-ள். தனக்குத் தகு தியற்ற காரிய**ங்க**ீனச் செய்து தீய வழியால் உண் ணுதற்கு விரும்பு**ங்** குடரை அழகுற அல்லித்தண்டு தண்**ணீ**ர் இல்லாத காலத்து வாடலேபோல் மனத்தை அடக்கி வாடச்செய்வதே அறிவுடையோர் செய்கையாகும். [தேம்ப - மெலிய.]

சாவாய்நீ நெஞ்சே சல்லிய வென்ணீநீ ஆவதன்க ணென்ருனு நிற்கோட்டாய்—ஓவாதே கட்டழித்துக் காமக் கடற்கென்ண யீர்ப்பாயேல் வீட்டேழுங்கால் என்னைய் சொல்.

இ - ள். நெஞ்சே! நீ இறப்பா**ய்**, கலக்க முடைய என்னே மேலோங்குவதில் சிறிதும் நிற்கும்படி செய்ய வொட்டாய்; என் கட்டும் பாட்டைக் கெடுத்துக் காமக்கடற்கு இழுத்துச் செல்வாயேயானல் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் செல்லுங்கால் நீ எவ்வாருவாய் சொல். [சல்லி யம் - கலக்கம்.

இம்மை அடக்கத்தைச் செய்து புகழாக்கி உம்மை யுயர்கதிக் குய்த்தலால்—மெய்ம்மையே பட்டாங் கறமுரைக்கும் பண்புடை யாளரே நட்டா ரெனப்படு வார்.

இ - ள். இம்மைக்கு அடக்கத்தையும் புக மையும் உண்டாக்கி, மறுமைக்கு முத்திக்குச் செலுத்தும் உண்மையான அற**முரைக்கும்** பண்புடையாரே நட்பாளர் எனப்படுவார். நட்டா ரெனப்படுவார் நாடுங்கால் வையத்துப் பட்டாம் பலபிறவித் துன்பமென்—ருட்டி அறநெறி கைவிடா தாசாரங் காட்டிப் பிறநெறி பேர்க்கிற் பவர்.

இ - ள். பூமியின்கண் ஆராயுமிடத்து நட்டாரென்று சொல்லப்படுவார், பல பிறவி யால் துன்பம் உண்டாம் என்றறிந்து அற நெறியையும் ஒழுக்கத்தையும் போதித்துப் பாவ வழியிற் செல்லாது நிற்பவராம்.

நட்டாரை வேண்டி னறுமென் கதுப்பினுய் விட்டாரை யல்லாற் கோளல்வேண்டா—விட்டார் போதிசுணங்கு மென்முலேப் பொன்னனுய்! உய்ப்பர் மறிதர வில்லாக் கதி.

இ - ள். இலக்குமியை பொத்தவளே! நட் புக்கொள்ள வேண்டின் பற்றற்றவரோடு கொள் ளல்வேண்டும். அவர் திரும்பப் பூமியில் பிற வாத நற்கதிக்குச் செல்லும்படி செய்வர்.

கழியும் பகலெல்லாங் காஃ யெழுந்து பழியொடு பாவம் படாமை யோழுகினர் உய்க்கும் பொறியாரை நாடியுழி தருமே துய்க்கும் போருளேல்லாந் தொக்கு.

இ-ள். தினந்தோ**று**ம் காஃயில் எழுந்து பழியும் பா**வ**மும் உண்டாகாவண்ணம் ஒ**ழுகு** கின்றவர்களே அனுபவிக்கக்கூடிய பொருள்க **ளெல்லா**ம் சென்றடையும்.

காய வுரைத்துக் கருமஞ் சிதையாதார் தாயாரோ டொவ்வாரோ தக்கார்க்கு—வாய்பணிந் துள்ளமுருக வுரைத்துப் பொருள் கொள்வார் கள்வரோ டொவ்வாரோ தாம்.

இ - ள். வருந்தும்படி சொல்லிக் க**ருமத்** தைக் கெடாதவர்கள் தாயை யொப்பார்கள். தகுதியுடையவர்க்கு வா**ய்**புதைத்து உள்ள முருகும்படி உரைத்துப் பொருள் சம்பாதிக்கிற வர்கள் திருடரோடு ஒப்பர்.

குற்றத்தை நன்றென்று கோண்டு குணமின்றிச் சேற்ற முதலா வுடையவரைத்—தெற்ற அறிந்தாரென் றேத்து மவர்களேக் கண்டால் துறந்தெழுவர் தூய்க்காட்சி யார்.

இ - ள். குற்றங்கீன நல்லவையெனக் கொண்டு குணமில்லாமல் கோபம் முதலிய வுடையவரை எல்லாம் அறிந்தவரென்று வணங்குவோரைக் கண்டால் பரிசுத்தமான கொள்கையுடையவர்கள் அகன்று நீங்குவார் கள்.

கோன்று இகருங் கொடுமையை யுண்ணிணேந் தன்றே யொழிய விடுவானேல்—என்றும் இடுக்கணேன வுண்டோ இல்வாழ்க்கைக் குள்ளே படுத்தானுந் தன்ணேத் தவம்.

இ - ள். ஒன்றனுயிரைக் கொன்று புலாலே நுகரும் கொடுமையை நினேந்**து விட்டு விடு** வானேயாஞல் அவனுக்கு ஒருபொழுதும் துன் பம் இல்லே; இல்லறத்தாருள் தவஞ்செய்தவ **ூவா**ன்.

தம்புண் கழுவி மருந்திடுவர் தாம்பிறிதின் செம்புண் வறுத்த வறைதின்பர்—அந்தோ நடுநின் றுலக நயனிலா மாந்தர் வடுவன்ரே செய்யும் வழக்கு.

இ - ன். அறிவில்லா மனிதர்கள் தம் புண்ணேக்கழுவி ஆறம்படி மருந்திடுவார்கள். பிறவற்றின் புண்ணிறைந்த புலாலே வறுத்துத் தின்பார்கள்; இந்த நடுவு நீலமையில்லாவழக்கு குற்றமாகும். அந்தோ! நாம் என் செய்வோம். [வடு - குற்றம். அந்தோ - ஐயோ.]

அறங்கூற நாவென்ப நாவும் சேவியும் புறங்கூற்றுக் கேளாத வென்பர்—பிறன்குரத் தற்றத்தை நோக்காத கண்ணென்ப யார்மாட்டும் செற்றத்தைத் தீர்ந்ததா நெஞ்சு.

இ - ள். பெரியோர் அறம் கூறும் நாவினேயே நாவென்றும் புறங்கூற்றுக்கேளாத செவியிணேயே செவியென்றும் பிறன் மீனவி பைப் பாராத கண்ணேயே கண்ணென்றும்; கோபத்தீர்ந்த மனத்தினேயே மனமென்றுங் கூறுவார்கள்.

கல்லான் கடைசிதையும் காமுகன் கண்காணன் புல்லான் போருள்பேறவே போச்சாக்கும்— நல்லான் இடுக்கணும் இன்பமும் எய்தியக் கண்ணும் நடுக்கமும் நன்மகிழ்வு மில்.

இ-ள். கல்லாதான் கணம் முடிவு அழிந்து விடும், காமுகன் கணணில்லாதவன் ஆவான், கீழ்மகன் பொருள் கிடைக்கவே தன்னே மறந்து விடுவான், நல்லவன் துன்பமும் இன்பமும் வந்தபோதும் துக்கமும் மகிழ்வும் அடைய மாட்டான். தனக்குத் துணேயாகித் தன்னே விளக்கி இனத்துள் இறைமையுஞ் செய்து — மனக்கினிய போகந் தருதலாற் பொன்னே யறத்துணேயோ டேகமா நண்பொன்று மில்.

இ-ள். ஒருவனுக்குத் தூணயாகி விளக்க முறச் செய்தும், கூட்டத்துள்ளே த**ேமையா** கச் செய்தும், மனசுக்கினிய போகந் தருதலால் இலக்குமியை யொத்தவளே! அறத்திற்குச் சமமான நட்பு உலகத்தில் யாதொன்றுமில்லே.

ஈட்டிய வொண்பொருளும் இல்லொழியும் சுற்றத்தார் காட்டுவாய் நேரே கலுழ்ந்தொழிவர்—மூட்டு மெரியின் உடம்பொழியும் சர்ங்கு**ன்ற நா**ட தெரியி னறமே துணே.

இ - ள். குளிர்ச்சி பொருந்**கிய** ம**ஃ** நாட்டையுடையவனே! சம்பா **தித்த** பொருளும் வீட்டோடு ஒழியும், உறவினர்கள் இடுகாட்டி னிடத்தே நேரே அழுது நீ**ங்கு**வர், மூட்டப் பட்ட அக்கினியின்கண்ணே உடம்பு எரிந்து அழியும், ஆதலால் ஆராயின், ஒருவனுக்குத் தூண அறமாகும். [காடு - இடுகாடு.]

இன்சொல் வீளேநிலமா யிதலே வித்தாக வன்சோற் களகட்டு வாய்மை யெருவட்டி யன்புநீர்ப் பாய்ச்சி யறக்கதிர் சன்றதோர் பைங்கூழ் சிறுகாலேச் செய்.

இ - ள். இனிய சொல்லே விளே நிலமாக வும், தானஞ் செய்தலே விதையாகவும், உண் மையே எருவாகவும், அன்பே நீராகவுஞ் செய்து கடுஞ்சொல்லாகிய கீனபை நீக்கி, அற மாகிய கதிரைப் பெறக்கூடிய பயிரை இளமையி லேயே நீ செய்வாய்.

காலேச் செய்வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சாலச் செய்வாரே தலேப்படுவார்— மாலேக் கீடந்தா னேழுதல் அரிதால்மற் றென்கொல் அறங்காலே செய்யாத வாறு.

இ - ள். இளமையிலேயே அறத்தைச் செய்வோமென்ற உறு தியாக மிகவுஞ் செய்கின் றவர்களே மேம்பட்டவராவார்கள், இரவில் நித்திரை செய்யப்புகுந்தால் காஃயிலெழுதல் அருமை; அதனுல் அறத்தை இளமையிலேயே செய்யாதது என்ன காரணம். [எழுதல் - துமி லெழுதல்.]

சென்ற நாளெல்லாஞ் சிறுவிரல்வைத் தெண்ணலாம் நின்றநாள் யார்க்கு முணர்வரிது—என்ருருவன் நன்மை புரியாது நாளுலப்ப விட்டிருக்கும் புன்மை பெரிது புறம்.

இ-ள். கழிந்த நாள்களெல்லாவற்றையும் செறிய விரல்களேக் கொண்டு எண்ணி விடலாம்; மேலிருக்கும் நாளேச் சொல்லுதல் யார்க்கும் அரிய செயலாகும். ஆதலால், இளமையி லேயே தருமஞ் செய்யாமலிருப்பது அறியாமை யாம். [உலப்ப - கழிய.]

பிரகடன பத்திரம்.

	ரு. அ. பை.			
முதற்பாலபாடம்	0		0	
இரண்டாம்பாலபாடம்	0	5	0	
முன்றும்பாலபாடம்	0	10		
கான்காம்பாலபாடம்	1	4	0	
கான்காம்பாலபாடம் குறிப்புரையும் அப்போச				
ு விருக்களும்	1	12	0	
முதற்சைவளினுவிடை	0	3	0	
இரண்டாஞ்சைவவினவிடை	0	10	0	
திருக்குறள் மூலம்	0	8	0	
இருவள்ளுவர் பரிமேலழகருமை	5	0	0	
கன்னால் மூலம்	0	3	0	
கன்னால் விருத்தியுரை	3	8	0	
கன் ஹாற்காண்டிகையுரை	3	. 8	0	
இலக்கணச்சுருக்கம்	1	0	0	
இலக்கணவி ஒவிடை	0	3	0	
இலக்கணக்கொத்துரை தொல்காப்பியச் சூத்			A.	
விருத்தி, இலக்கணவிளக்கச் குறுவனி				
தொல்காப்பியம் சேனுவரையம்	3			
பெரியபுராண வசனம்	- 8	1		1
இதம்பரமான்மியம்	0	U	J.V	5
கிவஞானபோதம் சிவஞானமுணிவர் சிற்றுரை	1	4	0	
இருக்கோவைபாருரை	3	0	0	
ஆறமுகளவலர் சரித்திரம்	1	4	0	

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள், வித்தியாதுபாளையந்திரசாலே, கெ. 300, தங்கசாலே விதி, சென்னே.